

sárban él, de csakhamar a bőrbe, sőt legtöbbször a húsba is befuródik, és kivált a hasi oldalon bőrgyulladásokat okoz. A nyár folyamán a betegség a bőr felületén terjed el, azután mélyebbre, a subcutan kötőszövetbe, sőt az izomhúsig hatol, a melyet a kukac át meg átjár és felemészt. Ritsema ezt a járványt, mely csak 1860 óta ismeretes, a németalföldi kövér rétekre szorító betegségeknek a *Lucilia sericata*-t az egész európai continensen honos légynek tekintü, a mely Németalföld buja növényzetű rétein, de talán egyebütt is a parasitismusra rászokott, és azokon a vidékeken aránylag rövid idő alatt valóságos parasitává vált, míg oly tartományban, ahol ezt a betegséget nem ismerik, még a sárban vagy rothadt húsban fejlődhetik. A betegség a németalföldi sovány és homokos legelőkön tényleg nem fordul elő. Hanem csupán a buja réteken gyakori hasmenésben szenvedő juhoknál. Utóbb Karsch megállapította, hogy ez a légy Berlinben igen közönséges és petéit nemcsak sárba, hanem rothadó húsba is lerakja, tehát valóságos húslégy. Gyakorságánál és az íme megállapított azon hajlandóságánál fogva, hogy petéit eleven állatokra lerakja, nem indokolatlan az a gyanítás, hogy a *Lucilia sericata* a *Sacrophila Wohlfahrti* mellett a Myiasisban az embernél is szerepelhet.

„Bogarak Biró Lajos újguineai gyűjtéséből“ cím alatt Csiki Ernő a kir. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályában 1900. jan. 5-én előadást tartott, bemutatóan az *Endomychidae* családba tartozó fajokat, számszerint tizet. Ezek közül az *Encyomon Erimae*, *Saula Birói* és *Stenotarsus Birói* új fajok; érdekesebb még az eddig csak egy példányban ismert és angol Új-Guineából leírt *Beccaria Wallacei* Gerh. és *papuensis* Gerh. Érdekes még a *Dryadites borneensis* Friv., melyet Frivaldszky János Borneo szigetéről írt le, a hol Xántus János gyűjtötte: ezt most Biró Lajos Singaporenál is megtalálta. — Ezután „Új Endomychidák a Nemzeti Múzeum gyűjteményéből“ címen 6 új fajról értekezett, s azokat be is mutatta, nevezetesen a következőket: *Mycetina cruciata* var. *balcanica* (Balkán), *Mycetina montana* (Kelet India. Darjeling), *Trycherus elegans* (Kamerun: Lolodorf), *Haploscelis nitidus* és *madegassus* (Madagascar), valamint *H. nossibianus* (Nossibé szigetéről).

A magyarországi Anterygogeneák jegyzéke jelent meg néhai Vellay Imrétől. Hazánkban ezzel a rovarcsoporttal csak Dr. Tömösváry Ödön foglalkozott behatóbban, aki gyűjtéseinek eredményét, valamint az e tárgyra vonatkozó megfigyeléseit három terjedelmesebb és egy rövidebb ismertetésben közölte. E kitarító szorgalmú búvárunk elhalálása után e rovarcsoport tanulmányozásában szünet állott be s azóta csak igen kevés idevágó hazai közlés és adat került nyilvánosságra, s az is mind apróbb enumerációkban és egyes külföldi munkákban van elszórva. Még leginkább foglalkozott vele Vellay Imre, a ki a Nemzeti Múzeumban őrzött azon gazdag gyűjteményt is tanulmányozta, a